

PROTEIN

časopis YMCA v ČR

ročník XIX

15 Kč

4/2017

Ten Sing v Mělníku

když nezpívají, tak malují...

YMCA Plzeň a Sever

představujeme dvě nové Ymky

Demokracie a YMCA

minulost, ale i současnost...

PROTEIN

časopis YMCA v České republice, ročník XIX, 4/2017

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

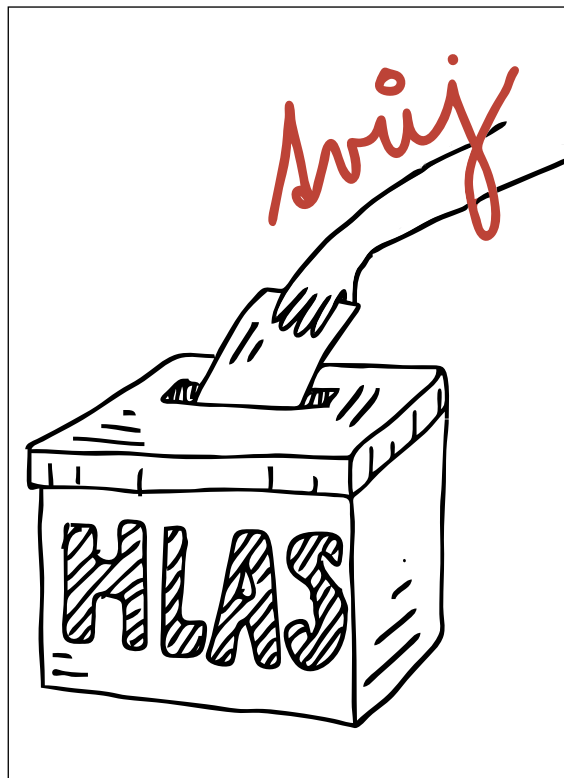
YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou angl. názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“. YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 119 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, rasy, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností.

YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 58 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 28 sdruženích, jsou to: Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Familia, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Mělník, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Orlová, YMCA Ostrava-Poruba, YMCA Plzeň, YMCA Podivín, YMCA Praha, YMCA Setkání, YMCA Sever, YMCA Strmilov, YMCA Třebechovice, YMCA Skaut, YMCA Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

Kampaň pokračuje... zvolíš našeho prezidenta i ty?

REDAKCE

Jaroslav V. Hynek

SPOLUPRACOVNÍCI

Kristina Ambrožová

Julie Bergerová

Markéta Doušová

Andrea Gröschlová

Magdalena Rounová

Miroslav Sedláček

Iva Šípková

TISK

Graf Print, s. r. o.

Na Poříčí 21, Praha 1

ADRESA REDAKCE

Protein

YMCA v ČR – ústředí

Na Poříčí 12

110 00 Praha 1

telefon: 224 872 004

e-mail: protein@ymca.cz

web: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.

Články neprocházejí korekturami.

Registrační číslo MK ČR E 14324

Uzávěrka: 20. 11. 2017

Uzávěrka příštího čísla: 20. 2. 2018

Milí čtenáři!

blíží se zima a s ní nejen Vánoce a Nový rok, ale i prezidentské volby, proto zde najdete odkazy konkrétní i obecnější k demokracii a výzvu k aktivní účasti na volbě hlavy státu.

Představujeme nový web – Hodnoty YMCA a opět zveze k aktivní účasti na jeho další tvorbě.

Další skupina ymkařů absolvovala, ale troufnu si říct i prožila, Kurz činného člena v Olomouci. Co zažili, jak kurz hodnotili a co vzkazují dalším, kteří o kurzu uvažují?

V Ymce běží každoroční oceňování dobrovolníků, ale i zasloužilých ymkařů. Kromě toho, že můžete nominovat své ymkařské přátele na tato ocenění si v tomto čísle můžete přečíst příběh oceněné ymkařky Lídy Kadlečkové z YMCA Děčín.

A pak jsou tu zprávy z akcí a aktivit – něco z Brna, něco o tensingu – turné a festivalu, něco ze zahraničních zkušeností... dokonce dvojitý článek o malování zkušebny tensingu Mělník.

Představíme také dvě nové Ymky – Plzeň a Sever a info o uzavření smlouvy mezi Ymkou a MŠMT.

A jako vždy na závěr – pište!

J. V. Hynek

Viděli jste strhující film?

Četli jste zajímavou knihu?

Slyšeli jste super hudbu?

Potěšilo vás něco?

Přivedlo vás něco k zamýšlení?

**Rozdělte se o svůj zážitek
s ostatními čtenáři.**

Texty zasílejte na: protein@ymca.cz

4 YMCA Tábor v Botley 1968

Iva Šípková

5 Hodnoty YMCA

Andrea Gröschlová

6 Demokracie a YMCA, Tvůj hlas

Jaroslav V. Hynek, Julie Bergerová

8 Příběh Zdenky Pakové?

Vlastislav Janík

10 Olomouc po šesté!

Andrea Gröschlová

12 Můj příběh s YMCA

Lidmila Kadlečková

14 Moje EVS v Žilině

Daniel Látal, Kuba Schweda

16 Český TS festival Ke kořenům

Eva Kráčmarová

18 Mělnická zkušebna v novém

Ondřej Strádal, Marika Loskotová

20 Holub v Londýně

Šimon Janča

24 Nové Ymky Plzeň a Sever

Gabriela Soukupová, Hana Kucová

28 Podoba mi się Kraków

Jana Procházková

30 Smlouva YMCA a MŠMT

Jaroslav V. Hynek

a mnoho jiného...

Hledá se česká skupina účastníků YMCA tábora Botley v Anglii v roce 1968

...aneb potáborové setkání po 50 letech

V létě roku 1968 YMCA v Anglii navázala spolupráci s Ymkaři v tehdejší Československu a pozvala skupinu 7 Čechů na tři týdny do mezinárodního tábora Botley v Hampshire v Anglii. Česká skupina dorazila 10. srpna 1968 do Anglie. Do návratu z tábora zasáhl 21. srpen 1968 v Československu. Mezi účastníky patřil také Paul McCabe z Ymky Liverpool, který navázal úzké přátelské vztahy s českou skupinou. Od něho známe jména českých účastníků. Nyní máme kontakty na 4 z nich. Rádi bychom pomohli vypátrat i zbytek skupiny, který by neměl chybět na společném setkání k 50. výročí tábora v srpnu příštího roku v Kladně.

Známe totožnost mužských účastníků setkání, kterým v té době bylo 15–19 let, jsou to Mirek Šafařík, Jiří Brejník, Aleš Stárek a Jan Payne. Chtěli bychom především najít 3 chybějící osoby, z toho 2 děvčata, o kterých víme jen,

že se jmenovala Helena a Ivana. U třetí osoby neznáme ani křestní jméno ani příjmení.

Jak nám potvrdil pan Jiří Brejník, po invazi vojsk Varšavské smlouvy zůstala obě děvčata pravděpodobně v zahraničí. Dále víme, že třetí chybějící osobou může být 2. Jiří ve skupině, kterému se říkalo Thin Jerry. Thin Jerry po roce 1968 odešel do Švédska a jeho stopu jsme ztratili.

Pokud byste znali příběh této skupiny nebo poznali někoho dalšího na fotografiích, pomozte nám prosím sestavit střípky událostí této výpravy (napište nám na ymca@ymca.cz).

Iva Šípková, zahraniční sekretář YMCA v ČR

Vpředu zleva: Aleš, Jiří a Mirek. Vzadu zleva: neznámá dívka, „Thin Jerry“, neznámý chlapec, Jan

Web HODNOTY YMCA - pomůcka (nejen) pro všechny vedoucí!

Hodnoty YMCA

ymca.cz

Milí vedoucí a dobrovolníci YMCA, ve všem co děláme, se věnujeme hodnotám. Jsou základem naší práce, přemýšlíme a diskutujeme o nich, jsou součástí přípravy našich programů. Hledejte zde inspiraci, sdílejte své zkušenosti a zážitky.

Duch

Duše

Tělo

Svět

Pro všechny vedoucí, dobrovolníky, začátečníky i dlouholeté pracovníky spouštíme internetové stránky o hodnotách YMCA!

Na co se můžete těšit?

Internetové stránky jsou určené ke sdílení naší práce v YMCA a pro vlastní inspiraci. To, co nás spojuje, je 53 hodnot, které jsou základem Výchovně vzdělávacího programu YMCA. Jak o našich hodnotách přemýšlíme? Jak naše hodnoty žijí v různých koutech republiky?

Příběhy z aktivit najdete a sami můžete sdílet na hodnoty.ymca.cz.

Ke každé hodnotě najdeš heslo – krátké vysvětlení, jak hodnotě rozumíme v Ymce, úvahu, příběhy a aktivity.

Ale obsah ke všem hodnotám není ještě zcela zaplněn! Nejspíš se právě odehrává v klubovnách, na hřištích, v lesích nebo na loukách! Chcete se podělit s ostatními o své zážitky?

Napište svůj příběh, doporučit můžete svou oblíbenou hru a my to vše zveřejníme na těchto stránkách. Příběhy jsme zatím sbírali v rámci různých akcí a výzev. Dosud se nám podařilo shromáždit příběhy od YMCA Brno, YMCA DAP, YMCA Praha, YMCA Sever (YMCA Děčín), YMCA Neveklov a YMCA Mělník, YMCA T.S., YMCA Jindřichův Hradec a YMCA Klatovy. Děkujeme všem autorům!

Pokud se budeš chtít zapojit, najdeš na webu online formuláře pro příspěvky k těmto tématům:

- ▶ Zažil/a jsi v Ymce něco nezapomenutelného?
- ▶ Máš oblíbenou hru, kterou chceš doporučit ostatním?
- ▶ Oslovila tě výjimečně jedna z hodnot YMCA?

Připomínky zasílejte na: andrea.groschlova@ymca.cz.

Andrea Gröschlová, sekretář pro vzdělávání YMCA

YMCA

Demokracie a YMCA

Vzhledem k aktuálnímu společenskému dění v naší republice, tedy mezi volbami do parlamentu a volbami prezidentskými, není na škodu připomenout si význam YMCA v oblasti demokracie, této významné hodnoty, kterou bezesporu je.

YMCA pracovala na našem území již za Rakouska-Uherska, ale o její oficiální založení v nově se rodící Československé republice se zasadil T. G. Masaryk. Setkal se s ní v Rusku, kde její činnost zakusil v legiích a uvědomil

si, že nestačí založit demokratickou republiku, ale především naučit občany demokraticky myslet. V tom viděl možný přínos Ymky. Ta v meziválečném období skutečně brala výchovu k demokracii velmi vážně a právě prezident Masaryk byl pro tehdejší členy YMCA obrovským vzorem.

V této tradici pokračujeme i dnes, například kampaní Tvůj hlas...

Jaroslav V. Hynek

TVŮJ HLAS prezidentský

Začátkem října YMCA odstartovala kampaň „Tvůj hlas“, která má za cíl motivovat mladé lidi k účasti ve volbách. Před parlamentními volbami měla formu krátkých apelačních videospotů, ve kterých ymkařské osobnosti vysvětlovaly, proč a jak volit – a samotného webu www.tvuj-hlas.cz. Součástí kampaně bylo i prohlášení YMCA k nadcházejícím volbám přijaté účastníky Valného shromáždění YMCA v ČR v září 2017.

Parlamentními volbami ale Tvůj hlas nekončí.

Již teď chystáme další aktivity směrem k lednovým prezidentským volbám. Vyzýváme všechny ymkaře, aby šli nejenom volit, ale posílali i svá vlastní videa pojatá jako „vzkaz pro budoucího prezidenta“. Ta budeme zveřejňovat na aktualizovaném webu www.tvuj-hlas.cz a rovněž na sociálních sítích.

A jak by měl takový vzkaz vypadat?

Mělo by to být zamyšlení nad tím, koho volíme, nad hod-

notami demokracie, lidskými vzory a důstojnou reprezentací – i ve spojení s historickým zakotvením české Ymky. Nemělo by padnout žádné konkrétní jméno kandidáta ani politické strany, spíše obecná doporučení – jaké hodnoty, vlastnosti či postoje by měl budoucí prezident zastávat.

Společnou otázkou všech videovzkazů bude „Co bys vzkázal budoucímu prezidentovi?“ A odpověď může být formulovaná buď osobně – např. „Pane prezidente, věřím, že budete...“ nebo obecně „Prezidentem by měl být člověk, který...“ nebo „Právo volit prezidenta/Demokracie je..., já budu volit takového kandidáta, který...“

Video by mělo být ideálně do 20 sekund dlouhé, stačí natočené na telefon, na šířku. Posílejte nám své vzkazy – přímo nebo přes úschovnu na julie.bergerova@ymca.cz. První videa najdete již brzy na www.tvuj-hlas.cz.

Julie Bergerová, koordinátor PR YMCA v ČR

Příběh Zdenky Pakové

„Kdož by pak hleděl duši svoji zachovati, ten ji ztratí, kdož by pak ztratil duši pro mne, ten ji nalezne.“ Krédo vybrané z Písma Zdenkou Pakovou, kterým se řídila.

Zdenka Paková se narodila 8. listopadu 1906 v Praze jako nejmladší ze 4 dětí redaktorovi časopisu „Nový Havlíček“ Jiřímu Pakovi a Arnoštce Pakové rozené Mayerhofferové. Absolvovala průmyslovou školu šití prádla na dívčí odborné škole rodinné s vynikajícím prospěchem. Z počátku pracovala jako sekretářka Stavebního družstva Obrodného hnutí studentstva a po otevření koleje Budeč zde pracovala jako účetní. Bydlela v Praze Vršovických v Mexické ulici číslo 4. Byla československého vyznání, upřímného, pravdomluvného a věrného charakteru a vždy z ní zářilo cosi radostného. I v nejtěžších chvílích dovedla potěšit a vzkřísit naději. Jaroslav Šimsa, spolupracovník z odboje, o ní říkal, že vždy věděla, co bylo potřeba a když bylo možné, tak pomohla. Byla nesobecká a vynalézavá.

Po okupaci se zapojila do odboje. V rezistenci spolupracovala s členy akademické YMCA Jaroslavem Valentou, Jaroslavem Šimsou a Rudolfem Marešem. Jaroslavu Valentovi pomáhala v odboji jako spojka. Pro něho a další vlastence v ilegality obstarávala šatstvo, potraviny a falešné osobní doklady. Pro Vladimíra Krajínu a vysílačku organizace „Ústřední vedení odboje domácího“ zasílala prostřednictvím Františka Drašnera zpravodajské informace. Její byt sloužil jako úkryt Rudolfu Marešovi, Františku Peltánovi a Jaroslavu Valentovi během jejich života v ilegality. Ve svém bytě také poskytla ubytování anglickému důstojníkovi, který uprchl ze zajateckého tábora, mjr. Ronaldu Littledalemu.

Major Ronald Littledale se stal po vypuknutí války s Německem příslušníkem britského expedičního sboru ve Francii. Při ústupových bojích u města Calais padl do zajetí. Odtud byl transportován do tábora pro válečné zajatce na území tzv. Generálního gouvernementu. Ze zajateckého tábora se mu ještě s jedním kolegou podařilo uprchnout. Za pomoci polské ženy se

jim podařilo dostat do Rumunska s cílem překročit bulharské hranice a dál pokračovat do Turecka. Na hranicích je jejich průvodkyně zradila a vydala bulharským bezpečnostním orgánům. Ti je předali německým úřadům, které je eskortovaly zpět do zajateckého tábora. U Roudnice nad Labem se jim podařilo z vlaku, kterým jeli, uprchnout. Jeho kolegou krátce na to zajali.

Littledale měl více štěstí. Podařilo se mu dostat až do Roudnice a přes evangelického faráře F. Dobiáše z Krabčic byl poslán k faráři „Sdružení evangelické mládeže“ Janu Miřejovskému. Jaroslav Valenta rozhodl, že ho bude jeho odbojová organizace ukrývat. Od počátku roku 1942 se tak ocitl Littledale v péči členky akademické YMCA Zdeňky Pakové, která pro něj zajišťovala ubytování, ač s tím z důvodu jejich zpravodajského poslání nesouhlasila.

Postupně se do ukrývání britského důstojníka zapojilo více lidí. Mimo Zdeňky Pakové a její sestry Jiřiny se jednalo o Annu Kavinovou-Schustlerovou, manžele Marii a Emila Brunclíkovy, Markétu a Vladimíra Bergauerovy a Gertrudu Šaškovou. Mjr. Littledale se u těchto lidí ukrýval až do 15. května 1942.

Pomocí přátel v Rakousku Vladimír Bergauer připravil útěk mjr. Littledaleho do Švýcarska. Na rakousko-švýcarských hranicích odmítl Littledale z důvodu špatných sněhových podmínek přejezd na lyžích přes hraniční hřebeny a vrátil se zpět do Rakouska. V důsledku zvýšené ostrahy na německé straně protektorátní hranice po atentátu na Heydricha byl na železniční stanici ve Vimperku zatčen. Po jeho zatčení gestapo postupně rozkrylo všechny úkryty Littledaleho a zatkl všechny jeho podporovatele.

Zdenka nastoupila 14. června na dovolenou. 26. června byla zatčena. Až 1. září 1942 dostala od svého zaměstnavatele výpověď z důvodu, že se z nastoupené dovolené do zaměstnání již nevrátila. Po zatčení byla převezena do německé policejní věznice na Pankráci a odtud byla deportována kolem 15. 10. 1942 do Malé pevnosti Terežín. Z Malé pevnosti vedla její cesta do koncentrační-

ho tábora Mauthausen, kde byla 24. 10. 1942 v 10:24 zavražděna.

Podobně tragické jsou i osudy jejích spolupracovníků. Jaroslav Valenta byl zatčen při policejní razii v noci po vykonání atentátu na Heydricha v bytě manželky Jaroslava Šimsy a popraven 24. 10. 1942 v KT Mauthausen.

Jaroslav Šimsa byl zatčen již v zimě roku 1940. Prošel několika německými káznicemi. Jeho život vyhasl v koncentračním táboře Dachau v únoru 1945.

Rudolf Mareš byl zatčen poté, co padl do léčky pražského gestapa v červenci 1942, při které byl zraněn a zastřelen František Peltán. Mareš byl zavražděn na Pankráci v říjnu 1944.

Přechovávatelé majora Littedaleho manželé Brunclíkovi, Bergauerovi a Gertruda Šašková byli rovněž popraveni ve stejný den jako Zdenka v KT Mauthausen. Mjr. Littedaleovi se podařilo ze zajetí znovu uprchnout. Dostal se přes Švýcarsko do Francie a opět vstoupil do britské armády. Padl 1. září 1944 jako velitel pluku.

Chceš poznat nové lidi? Chceš se dozvědět více o Ymce? Chceš se dozvědět více sám o sobě? Tak určitě neváhej a přijď na Kurz činného člena YMCA!

Po sedmé jsme letos vyhlášovali Kurz činného člena YMCA, po šestě se konal v Olomouci. Letošní kurz byl výjimečný tím, že byl plně obsazen měsíc před termínem kurzu! Hlásili se účastníci z YMCA T.S., YMCA Klatovy, budoucí Ymky Plzeň, Ymky Jindřichův Hradec a Ymky Brno. A už jsme všichni tady! Čeká nás společný víkend a 22 hodin přednášek a aktivit. Úvodní část patří Mari-ce Loskotové. Ta směřovala účastníky, aby přemýšleli o sobě a o tom, jak na sobě mohou dál pracovat. Zároveň se všichni seznámili při společných diskuzích a aktivitách – Jaká byla moje cesta do Ymky? Jaké je to být dobrovolníkem v Ymce? Velkým oříškem byla aktivita, při níž jsme se dvě skupiny společně domluvily na splnění zadání tím, že se budeme přenášet na rukou!

V sobotu ráno na Mariku navázal Vojta Hynek s přednáškou o duchovním rozvoji osobnosti. S Kačkou Šímkovou jsme se ještě jednou vrátili k vlastní cestě k YMCA a pak už se Vojta Hynek vrhá na Ymku přímo –

aktivity YMCA a poslání v dokumentech. Den nám pěkně utíká, ale je na čase hýbnout kostrou! Tentokrát musíme zvládnout hru MP3 Experiment i bez Čestmíra Tichého. Podaří se vše podle plánu? Skupina plní instrukce podle nahrávky v MP3 přehrávači a jenom vítr nám v jedné části zdržuje přípravu rekvizit pro hru – předávání zapálených svíček. Ale nakonec se vše daří, nikdo se neztratil a skupina se těší na společnou večeři. Vzpomínáme, jaká byla před rokem velká zima! Letos máme příjemné počasí.

Zbytek dne už patří Petru Chlápkovi a jeho přednášce Kořeny poslání YMCA. Pokud si většina přítomných myslela, že o Ymce už ví docela dost, zjistili, že je to pouze zlomek. Chlopin by o Ymce a společnosti, ve které vznikla, dokázal mluvit až do půlnoci a ještě dál, ale to už šli všichni na kutě.

Po nedělní snídani jsme se všichni začali pečlivě připravovat na společné bohoslužby podle instrukcí Petra Chláпка. Byly připraveny texty písní, upraven stůl, vytvořen kříž a každý jsme přinesli něco svého, co vyjadřuje každého z nás. A po bohoslužbě už přišlo na řadu hodnocení.

Co mi kurz dal? Co jsem si z kurzu vzal/a?

Naději – nové zapálení do YMCA práce – modlitba má v YMCA práci důležitou roli – hrdost na to, kam patří a čeho jsem součástí a touhu pokračovat ve stopách Ježíše a zakladatelů YMCA a sloužit ve svém okolí – rozšíření obzorů, co vše YMCA dělá a dělala – poznání sama sebe a posunutí se ve víře – ujasnění si poslání YMCA a také touha reprezentovat toho rytíře – povzbuzení, setkání s úžasnými lidmi – pěkně jsem si utřídil hodnoty a poslání YMCA – možnost inspirovat se nalézt cestu k Bohu

Vyhodnocení – a jak to viděli účastníci?

(známkování jako ve škole)

Moodle – 1,5

Osobnostní rozvoj – 1,3

Duchovní rozvoj – 1,2

Poslání YMCA – 1,2

MP3 experiment – 1,1

Kořeny poslání YMCA – 1

Bohoslužba – 1

Jídlo – restaurace – 1,1,

Občerstvení – 1,1,

Zázemí – 1

A pak už jsme věděli, že brzy začne doba loučení. Předtím ale přišel na řadu test a jeho vyhodnocení, předávání certifikátů, společné závěrečné foto, procházka do města na oběd, balení. Balení a loučení. Šťastnou cestu domů! Domů i zpět do našich Ymek!

Andrea Gröschlová, sekretář pro vzdělávání YMCA

Pozvánka na Kurz činného člena YMCA 2018 ...z pera účastníků v roce 2017:

Kurz činného člena YMCA
proběhne 9.–11. listopadu 2018

Nebud' srab a zkus to!

Pozor: Riziko velkých změn!

Poznáš, co vše YMCA znamená, může znamenat, a jak k tomu můžeš přispět ty. Nebudeš litovat! Zažiješ pocit hrdosti a chuť se měnit k lepšímu!

Děti, pojďte si hrát!

Několik let fungující klubík MAMAmimi se letos rozhodně může pochlubit dobrými výsledky. Je otevřen tři dopoledne v týdnu vždy od 9 do 12 hodin a jeho hlavním cílem je pomoc rodičům s malými dětmi. Péči o děti zajišťují hlídačky a hlídači s mnohaletou zkušeností v oboru, meziitím se rodiče mohou věnovat práci nebo vyřídit potřebné záležitosti. Pro děti je nachystaná prostorná herna, ve které si společně hrají. K dispozici mají nejrůznější hračky, včetně knih a dětských hudebních nástrojů, které rozvíjejí jejich tvořivost. Minimálně jednou týdně je pro ně připravená zajímavá rukodělná činnost, přiměřená jejich věku. Zatímco si děti hrají, dospělí mohou ve vedlejší místnosti nerušeně pracovat a přitom mít své potomky neustále pod dohledem. K dispozici mají wifi, tiskárnu a kuchyňku.

Právě letošní rok byl přímo přelomový, vzhledem k velkému nárůstu nových členů, a to dokonce i z řad cizinců. Také díky nim se dopolední setkávání staly obohacujícími o poznávání nových kultur, možnosti pohovořit o zajímavých tématech nebo třeba jen k procvičení anglického jazyka. Rovněž je klubík příjemným mezigeneračním setkáním dětí, hlídačů-studentů a rodičů. Maminky si mohou na několik hodin oddechnout a zároveň si mezi sebou vyměnit zkušenosti s výchovou dětí. YMCA Brno je jedna z mála organizací v Brně, která toto provozuje. Mimo jiné se letos účastnila a zajišťovala dětský koutek na akcích Le Rendez vous, Vánoční dílničky v Místodržitelském paláci či Nedělní niceděláná na Šelepce.

*Veronika Kaplanová, YMCA Brno,
foto: archiv autorky textu*

Můj příběh s YMCA – Lidmila Kadlečková

Letos na jaře byli oceněni další 3 ymkaři za zásluhy a celoživotní přínos pro YMCA. Přinášíme vzpomínání Lidmily Kadlečkové z YMCA Děčín na její příběh s YMCA.

Můj příběh YMCA začíná za poněkud zvláštních okolností. V den, kdy se zakládala YMCA v Děčíně a přijeli z ústředí Láda Zvolánek a Pavel Horký, jsem já odjela na vícedenní služební cestu a neměla jsem o to vůbec zájem, protože jsem to považovala za záležitost našich dětí.

Při cestě jsme měli těžkou autohavárii, kdy nás s kolegou doslova vystříhali z auta, na kterém zůstala pouze neporušená zadní maska, a hned jej odvezli do Kovošrotu. Z nemocnice v České Lípě se snažili dovolat k nám domů, ale byla stále porucha na telefonu, což bylo „dobře“. YMCA DĚČÍN byla založena bez jakéhokoliv rušení.

Já jsem k práci v YMCA přišla, jak se říká: „jak slepý k houslím“. Syn Standa za mnou přišel a říkal: „Potřebuji, abys přečetla ty bláboly, které nám posílají z ústředí a řekla mi, vždy 5 nejdůležitějších vět. Máš nyní dost času. Byla jsem v pracovní neschopnosti, obě ruce v sádře, nemohla jsem nic dělat jen číst. Tak jsem si mohla přečíst a dovědět se mnoho zajímavých věcí o YMCA.

První zkušenost s YMCA měl Standa, na táboře, kde mu hrozila pokuta za nedodržení hygienických předpisů. Po návratu mi řekl, že tam byl takový binec, že by mi, jako hygieničce, hrůzou vstávaly vlasy na hlavě. Přinesl mi krabici od bot, kde byly naházeny všechny účtenky, přihlášky a peníze a řekl mi, prosím udělej z toho vyúčtování tábora a závěrečné hlášení o táboře. Divila jsem se, že žádné peníze ani účtu nechyběly. Chtěl, abych se zapojila do práce v YMCA a dělali jsme jim s manželem zázemí. Já jsem celý život pracovala s dětmi, ať to bylo v církvi nebo v různých organizacích tak jsem mu to slíbila a netušila, co mně čeká.

Byl to nádherný rok v pracovní neschopnosti plný nových zážitků a překvapení. Netušila jsem, že za

rok a měsíc od naší havárie, Standa tragicky zahyne při horolezectví. Bylo to pro mne velice těžké, ale jednou jsem to Standovi slíbila, tak jsem musela pokračovat.

Postupně jsme se s manželem zapojili do práce v YMCA v ČR. Nejprve jsem pracovala v Revizní komisi YMCA v ČR. V letech 2001–2008 jsem po tři volební období pracovala jako hospodářka v YMCA v ČR. S ostatními statutáři Štěpánem H., Tomášem M., Pavlem H. a Danou P. se mi spolupracovalo skvěle.

Bylo to období rozdělení YMCA na jednotlivé kolektivní členy s vlastním IČ, kdy bylo třeba vytvořit pravidla rozpočtu, hospodaření a vytvoření jednotlivých fondů. Velký problém byl, aby se YMCA znovu stala jediným vlastníkem Paláce YMCA a vyplatila ostatní společníky.

Byly tlaky, z některých KČ, ústředí značně omezit a zredukovat. Jsem moc ráda, že se to nestalo a ústředí zůstalo a nyní plní nezastupitelnou funkci. Například: Účetní směrnice, které skvěle a srozumitelně vypracovala Karin Soudková. Dále systém vzdělávání v YMCA, který vytvořila Andrea, je výborný. A nesmíme zapomenout na Vojtu, který je živou kronikou YMCA a jeho ostříž zrak kontroluje a opravuje všechny písemnosti od kolektivních členů.

Po těžké nemoci v roce 2008 jsem se věnovala jen práci v YMCA Děčín. Díky Světlu a Pepovi Petrovickému se nám podařilo navázat spolupráci s ostatními církvemi, kde vznikly další skupiny. Postupně jak se lidé stěhovali z Děčína, protože tam přestala být práce, a byly zakládány skupiny v Brništi, Cvikově, Jablonci, Bělé pod Bezdězem a Plzni. Z YMCA Děčín vznikly další tři nové YMCA. Nejprve to byla YMCA Ústí v roce 1998. Letos YMCA Sever a YMCA Plzeň.

Co na závěr popřát:

1. Aby YMCA zůstala nadále křesťanská, protože v tom je výjimečná.
2. Propojovala vzájemně generace, protože se navzájem potřebujeme.
3. Její programy, aby přitahovaly lidi.
4. Zachovala si rozmanitost a dostupnost programů.

Lída Kadlečková, YMCA Děčín, foto: archiv autorky

▼

A kdo bude Vaším dobrovolníkem roku 2017?

▼

Každý kolektivní člen YMCA může vybrat 1-2 dobrovolníky, kteří budou bez dalšího výběru oceněni během slavnostního večera v rámci Setkání YMCA na Soběšíně v květnu 2018.

▼

Nominace zasílejte do 3. 3. 2018 na kristina.ambrozova@ymca.cz

13 ▶

Moje EVS v Žilině

V Komunitním centru Reflect občanského sdružení Stopy v Žilině pracují dobrovolníci vyslaní na Evropskou dobrovolnou službu (součást programu Erasmus+) z YMCA v ČR. Jedná se o práci v klubech s dětmi a mládeží, ve školce, v diskusních klubech, na akcích a festivalech. YMCA v ČR každoročně vysílá do Stop 2 dobrovolníky. Přečtěte si, jak se daří současným dobrovolníkům.

Mou pracovní náplní je pomáhat ve školce s dětmi. Toho, že budu ve školce s dětmi, jsem se poněkud obával. Nicméně již po týdnu jsem si uvědomil, že moje obavy byly mylné a z obav z toho, zda budu mít s dětmi problém spolupracovat, se stala přímo radost s těmito dětmi pobývat. Jsem rád za to, že i když pro děti jsem na úrovni učitele, tak si můžu uvědomovat plno věcí, které jsem se od dětí sám naučil.

Ať už v tom ohledu, jak s dětmi komunikovat, tak i z toho hlediska, kdy člověk vidí, že často dospěláckou moudrost někdy naprosto potopí dětská upřímnost. Zbytek mého času pak zabírá práce v místní mládeži, kde jsem zapojen v organizačním týmu a největším dílem se podílím na médiích – tedy foto, video a grafi-

ka. Moc si také vážím možnosti být součástí společenství učedníků, kteří jsou vyučováni pro službu v mládežích, dorostech a církví.

Nyní uplynula už slušná řádka měsíců a mně téměř připadá, jako by to bylo pár týdnů. Nejspíš je to tím, že nyní už povinností, které bylo třeba zvládnout kvůli nedostatku dobrovolníků, není tak velké množství. Povinností pro nás je být po ruce učitelům ve školce. Nicméně i toto již dávno není žádná povinnost.

Spíše naopak se to stalo highlightem mého dobrovolnictví. Nyní mám ve školce také možnost vyučovat děti angličtinu. Obával jsem se z toho, zda něco takového zvládnu. Ale po pár měsících mám radost, že děti se přece jen něco naučily. Je to pro mě výzva každý den a jsem za tyto výzvy velmi vděčný.

Program Erasmus+ není kariéerně zaměřený, ale je zaměřený na osobní růst člověka. Zjistil jsem, že když člověk

Evropská dobrovolná služba je určena všem od 17 do 30 let, trvá od 2 do 12 měsíců, výběr neziskovek (včetně Ymек) je široký. Podrobnosti <http://www.ymca.cz/zahranicni-programy/eds/>.

nemá odhodlání využít tento čas produktivně a zdokonalovat se. Může ten rok zcela klidně promarnit.

Význam svého dobrovolnictví také vidím v tom, že můžu být součástí komunity lidí, které spojuje víra v Ježíše Krista. A lidí, kteří chtějí zprávu, že život má smysl právě v NĚM, sdílet dál. Takže velkou částí mého dobrovolnictví je možnost spoluvytvářet tuto komunitu a zároveň budovat i vztah s Ježíšem Kristem. Těhle možnosti by se mi nedostalo v takové míře, kdybych studoval nebo měl civilní práci.

Daniel Látal

Život a dobrovolnictví v Žilíně je jedním slovem super. Beru to jako skvělou příležitost z mnoha úhlů. Náplň mé práce spočívá převážně v tom, že se starám ve školce o děti, hraju si s nimi a dohlížím, aby se jim nic nestalo, a pomáhám učitelům i ve fyzické práci jak kolem školky, tak v kuchyni.

Další nedílnou součástí je spravovat místní klub mládeže, kde se schází komunita mladých křesťanů, a vymýšlejí a realizují zajímavé akce. Za zmínku stojí určitě Kus Reci,

kde se jednou za čas sejdou mladí talentovaní lidé, kteří jsou ochotni sdílet své nápady a zkušenosti s ostatními a mnoho lidí inspirují. Těším se na to, co přinesou další měsíce.

Kuba Schweda, foto: archiv autorů textů

ČESKÝ TENSINGOVÝ FESTIVAL KE KOŘENŮM

Jako každý rok proběhl o podzimních prázdninách Český tensingový festival. Tentokrát s názvem Ke kořenům.

Tento název byl více než příhodný, a to nejen proto, že proběhl v Krnově – tedy v jedné z kolébek tensingu v České republice – či že tento festival byl již 20. v pořadí, ale i proto, že letošní festival poskytoval mnoho prostoru pro zamyšlení a zavzpomínání nad svými (nejen) tensingovými kořeny. K tomu jsme měli možnost během zamyšlení každý večer či při devotion night.

Co jsme ale dělali mimo zamyšlení se?

Program na festivale je každý rok velmi podobný. Ráno se můžete těšit na singspiration, poté na pár chval a krátké zamyšlení, tanec, sbor, stomp a workshopy. Zatím co den je takto nabit, večer se můžete těšit na koncerty.

Každá tensingová skupina měla svůj vlastní koncert, který byl plný pozitivní energie a skvělých písní. Samozřejmě na festivale nechybí ani velký společný koncert. Letos byl ale ještě větší, než by kdokoli čekal. Po tom, co vystoupily všechny mega věci – sbor,

tanec a stomp, vystoupilo TSCZ a když se zpívala poslední písnička, přidali se k nám lidé, co do tensingu začali chodit při jeho vzniku. Společně jsme si zazpívali Lean on me, což byl velký zážitek.

Poté už nás čekala late night – tedy večer s posunutou večerkou a s nejrůznějšími aktivitami.

A ráno hurá domů!

Letošní festival jsme si všichni moc užili a rozhodně byl skvělý i díky jedné inovaci v programu. Tou bylo tzv. Odpoledne pro město. Co si pod tím představíte? Každá tensingová skupina měla svůj vlastní program, kterým byla nějak prospěšná ostatním. Někdo hrabal listy, jiní pomáhali s přestavbou krnovské zkušebny či zpívali v domově důchodců.

Kdo by se rozhodoval, zda na příští festival jet, tak ať určitě neváhá!

Eva Kráčmarová, YMCA DAP, foto: autorka textu

Mělnická zkušebna v novém kabátě

Co se stane, když se mladí tensingáři rozhodnou věnovat svůj čas a energii pro společné dílo? Když se setkávají během roku v tensingu a v létě jejich přátelské vazby a nadšení ještě mnohonásobně posílí tensingový tábor TSCZ? Třeba to, že se rozhodnou vlastními silami provést kompletní rekonstrukci tensingové zkušebny!

Není to poprvé v historii českého tensingu (někteří z vás možná pamatují výstavbu tensingové zkušebny před pár lety ve Vrchlabí), nicméně to vždy velmi potěší a povzbudí, když se něco takového podaří.

Ptáte se, jak se to vlastně v Mělníku celé událo? Místnost, kterou má Ten Sing již dlouhá léta přenechanou k užívání od evangelického sboru ČCE v Mělníku, je součástí kostela, který letos oslavil 120 let. Bývalá sakristie již pamatuje mnohé a její podoba se od založení tensingu na Mělníku v roce 1998 nijak moc nezměnila. Současná předsedkyně YMCA Mělník a dlouholetá tensingářka Marika Loskotová se odhodlala k nelehkému kroku a již od jara letošního roku začala všechny pomalu motivovat a plánovat kompletní rekonstrukci zkušebny. YMCA Mělník měla uspořené nějaké finanční prostředky, což byl dobrý prvotní předpoklad. Částka ale nebyla nafukovací, takže bylo nutné rozmyslet, do čeho investovat a na čem naopak ušetřit. Především bylo od začátku jasné, že nebude možné zaplatit práci

nějaké firmě. Peníze stačily jen na materiál a základní vybavení nábytkem. U mělnického tensingu, který je převážně (chvillemi i úplně) holčičí, by asi málokdo čekal, že se pustí do typicky mužských stavebních prací. To by ale nebyl Ten Sing Mělník! :-)) Již před letními prázdninami se na facebooku objevila čtyřdenní akce „Rekonstrukce zkušebny tensingu Mělník“, která kromě práce slibovala také stanování, hry, táborák, procházky a mnoho dalšího. 10 potvrzených a dalších 21, které akce „zaujala“, bylo jasným signálem, že v tom mělnické holky nezůstanou samy.

Od pondělního rána 14. 8. se to kolem kostela a fary hemžilo jak v mraveništi. Vyklizení místnosti a přilehlého skládku šlo poměrně rychle. Pak následovalo zakrývání a oblepování dveří, oken, zásuvek, dřevěného bednění apod. Soutěž o nejnáročnější ze všech prací jasně vyhrálo škrábání původní malby. Několik různě překrytých vrstev z minulých desetiletí, v každé části místnosti různé zdivo a mnohočetné vysprávký různými materiály... a to vše s téměř 6 metrů vysokým stropem a 30m2 podlahové plochy. Odhodlání tensingářů však neznalo mezí, takže se na zdi vrhli jak hladoví lvi a ve středu ráno již byla hotová penetrace a mohlo se začít s první vrstvou nátěru. Mezitím se nikdo nenudil – o „zábavu“ se postaralo kytování oken, revitalizace starých praktikáblů pro sbor, sestavování nového nábytku, třídění všeho starého a v neposlední řadě vymalování skládku. Během středy chvíli panovaly obavy, jestli se vše plánované do čtvr-

tečného odpoledne stihne. Dorazily ale posily a v noci na čtvrtek již mohli všichni klidně spát, protože bylo kompletně vymalováno. Poslední pracovní den patřil velkému úklidu, položení nového koberce, zařízení novým nábytkem a postupnému vyčištění a rozřídnění všeho použitelného. V průběhu čtvrtečního odpoledne se tedy mohli všichni vrátet do svých domovů s pocitem smysluplně stráveného času a dobře odvedené práce, která umožní dalším několika generacím tensingářů scházet se v nových čistých prostorách, zpívat, hrát, tančit, zamýšlet se a zažívat chvíle, které si člověk nese s sebou (a které ho někdy nesou) po zbytek života.

Celkem se na pomoci s rekonstrukcí aspoň chvíli podílelo 20 lidí, což je úžasné!! Kromě mělnických (současných i bývalých tensingářů) byly zastoupeny také TS: Praha, Krnov, Opava a Ústí. Jmenovitý dík patří: Marice, Marianě, Janě, Báře, Terce, Markét G., Markét R., Lucce, Áje, Štěpánce, Nině, Lence G., Lence N., Marušce, Davidovi, Martinovi, Jankovi, Kiliánovi a Sonymu. Sám jsem měl také možnost přiložit ruku k dílu a alespoň trochu pomoci s realizací. Jsem rád, že jsem mohl vidět tensingáře i „ex-tensingáře“ v akci a přeji jim, aby se s novou zkušebnou objevili i noví členové.

Kéž je tento příklad mělnického tensingu povzbuzením pro všechny, kteří váhají a hledají odvahu pustit se do díla. Nebojte se – má to smysl a YMCA je zárukou, že na to nebudete sami. :-)

Ondřej Strádal

Rekonstruování mělnické tensingové zkušebny

Ten Sing Mělník si za pomoci YMCA Mělník výšperkoval svou zkušebnu v kostele mělnické ČCE. Zadní místnost kostela, který letos slaví 130. výročí, se stala místem tensingového zkoušení již v roce 1998, což je také například rok, ve kterém se někteří nynější vedoucí ten-singu Mělník teprve narodili. Ve výčtu tensingových zkušeben po celé ČR byla tato unikátní svou muzejní podobou, neboť se v ní nacházely koncertní plachty ze všech možných předešlých let i jiné kuriozity pravěkého vzhledu. Již koncem minulého roku se však začalo v mělnických

tensingových kruzích hovořit o možné rekonstrukci a o letošních letních prázdninách se diskutované stalo skutečností.

Plánování bylo velkolepé a poměrně dlouhé, ale díky tomu se vše podařilo téměř bez šrámů. V plánu bylo nakoupit, vše vyklidit, uklidit, vysmýčit, protřídit, obnovit nebo vyházet, vymalovat, opravit, umýt, znovu uklidit, natáhnout koberec, nanosít, naposledy uklidit a vyzdobit, a k tomu všemu se ještě trochu pobavit. Vše bylo rozlázováno do 4 srpnových dní, a to 14.–17. 8. 2017. Na farním pozemku se během tohoto čtyřdenní objevilo přes 20 skvělých pomocníků, z nichž ti technicky zdatnější skládali nový nábytek, umělecky zaměřený natírali ten starý a zbytek trestanců svorně škrábal starou barvu ze zdí. Každý, kdo chtěl zůstat přes noc, mohl využít připravený apartmán hned za kostelem. Zde byl totiž speciálně pro tuto příležitost postaven veliký stan, v němž se díky teplým nocím dalo příjemně přebývat.

Zmíněné škrábání kostelních čtyřmetrových zdí bylo nemilou činností téměř po celé dva dny, se kterou se nepočítalo a která zabrala spoustu drahocenného času. Nicméně i to se zvládlo a všichni pracanti měli večer před spaním aspoň dokonale upřímný pocit z dobře vykonané práce.

Z původního plánu každý večer podniknout zábavně kulturní činnost nakonec téměř sešlo, protože každý večer přemohla veškeré osazenstvo poctivá a zasloužená únava. A tak se nako-nec událo „pouze“ opékání buřtů a sledování nenáročného filmu pro děti.

I přes všechnu dřinu, slzy a pot se všechno krásně podařilo a nová zkušebna byla připravena na 1. zářijovou zkoušku, kdy se sešli všichni členové i přátelé tensingu a nový kabát zkušebny pořádně pokřtili. Je skvělé, že byla tato změna umožněna a snad se bude mělnickému tensingu i nadále dařit, tak jako do teď a možná s novou zkušebnou ještě lépe.

Děkujeme všem, kteří se podíleli na organizaci tohoto složitějšího projektu. Byl to velký kus požehnané práce! Přejeme už jen, aby se v něm tensingu dařilo a mohl se rozrůst o nové členy.

Marika Loskotová, YMCA Mělník

Holub v Londýně :-)

Protože tento rok maturuji, dostal jsem od rodičů nabídku, abych své poslední jarní prázdniny strávil návštěvou jednoho z měst, které je dobré znát při zkoušce z angličtiny, Londýna. Po delším váhání jsem se rozhodl, že to opravdu bude stát za to. Mobilizoval jsem tedy své rezervní peníze a psychicky se připravil na vyšší finanční nároky anglického města.

V pátek po škole jsem pospíchal domů, abych stihl poslední úpravy mého cestovního zavazadla a trochu si před odjezdem odpočinul. Měl jsem štěstí. Relativní štěstí. Přijel jsem včas na nádraží v Havířově. Tam mě čekalo překvapení. V některém z vlaků byla anonymně nahlášena výbušina.

Užil jsem si nádherných 150 minut, než policejní pes prověřil všechny kouty vlaku a než se náš vlak odhodlal k odjezdu. Po příjezdu jsem se měl setkat s tetou, u které bych přespal a další den vyrazil na letiště. Díky zpoždění jsem tedy v částečné tmě zkoumal pražskou hromadnou dopravu, které jsem se vždy spíše bál. Dostal jsem se na místo chvilí po půlnoci

V 7 ráno budík oznámil, že chce být znovu vypnut. Nemínil jsem se hádat a dopřál jsem mu to.

Naházel jsem své věci zpět do kufru a pro jistotu jsem si ještě stoupl na se zavazadlem na váhu, jestli splňuji podmínku 15 kg. Váhu kufru jsem splňoval s rezervou. Tak jsem tedy vyrazil. Koupil jsem jízdenku za 46 korun, která by mohla pokrýt cestu na letiště, a vyrazil.

Cesta proběhla proti mému očekávání hladce. Jediná věc, která to pokazila, bylo uvědomit si, zda je Londýn v Schengenském prostoru, či nikoli. Díky mému předpokladu, že v něm přece musím být, jsem dorazil na terminál 2, kde jsem pár minut nervózně obcházel dokola, a pak jsem nastoupil do autobusu, který jel na druhou stranu. Bohužel kolem terminálu 1 nejel, takže jsem vystoupil na 3. a čekal na další bus na 1. Po odbavení a kontrole jsem se dostal do letadla a šťastně po devadesáti minutách přistál na letišti Gatwick.

Tam mne uvítala půl kilometru dlouhá cesta, kterou musel absolvovat každý, kdo se chtěl shledat se svým zavazadlem, nebo alespoň odejít pryč z letiště. Hostitelé, u kterých jsem měl bydlet, mne čekali na letišti s nenápadnou cedulí s mým jménem. Po cestě mi představili botanickou zahradu RHC Gardens ve Wisley, která obsahuje sbírku rostlin doslova ze všech koutů světa. Přestože je stále zima, přivítala nás rozkvetlá zahrada, na kterou byl opravdu krásný pohled.

Po příjezdu „domů“, mne přivítala malá komůrka, do které jsem se i s kufrem taktak vešel. Po téměř dvou dnech stálého nošení 15 kg těžkého kufru jsem po chvíli cítil velmi silnou únavu a radši jsem si šel odpočinout. Po krátké pauze na čaj a troše plánování jsem již definitivně usnul, čímž pro mne první část cesty skončila.

V neděli se samozřejmě chodí na bohoslužby. Můj budík bohužel nepochopil, že chci po cestě trochu odpočinku, takže již v 6.30 ráno hlásil, že už spím dlouho a že by to snad mohlo stačit. Vyjeli jsme v 9.30 a během cesty jsem dostal instrukce, jak zapálit olejovou svíčku, symbol míru, umístěnou před kazatelnou. Po bohoslužbách jsem měl trochu času projít si kostel a narazil jsem na charitativní knihovničku, kam lidé odkládají použité knihy, a jiní si je pro změnu mohou koupit. Tedy aspoň ti, co mají nějaké peníze, což se mne zrovna netýkalo.

Po cestě zpět jsme stavěli v obchodě pro nejnutenější vybavu, aby se potraviny v lednici necítily osamocené, a já ze stěny obchodu – bankomatu – vybral nějaké peníze. Po návratu jsem začal studovat mapy, které jsem dostal, a snažil se vymyslet, co budu v dalších dnech dělat. Po pár minutách jsem se rozhodl, že nejlepší plán bude, nedělat plán a jít něco dělat. Tak jsem šel prozkoumat okolí.

Večer jsem byl pár lidmi ze sboru pozván do restaurace. Samozřejmě jsem chtěl vyzkoušet pivo, protože jsem zatím neslyšel žádný jiný názor, než ten, že české pivo je nejlepší. Slečna servírka mi vyjmenovala všechny druhy, které mohla nabídnout, a já jsem jí řekl, že chci to třetí, což jí chvíli trvalo, ale nakonec se usmála, zapsala a přinesla.

V pondělí byl můj první samostatný výlet. Náhodně jsem zvolil stanici Victoria street, protože je to jedna ze 2 stanic, kam se dá dostat z místa, kde jsem byl ubytován. Měl jsem svačinu a mapu. To obvykle stačí, a mně to stačilo. Když jsem vyvázl z proudícího davu lidí, našel jsem si místečko k drobnému průzkumu mapy. Z mapy jsem zjistil, že sedím na schodech Westminsterské katedrály, takže jsem se rozhodl podívat se dovnitř, tam právě probíhaly modlitby, kde jsem strávil poslechem asi hodinu, a pak jsem šel zkusit najít jinou zajímavost v okolí – Westminster abbey.

Po chvíli chůze jsem nenašel Westminster abbey, ale Buckinghamský palác. Šel jsem tedy dále, přestože jsem zahlédl dav lidí stojících kolem, což mě obvykle odradí. Ale Londýn je jen Londýn, tak jsem to zkusil. Královnou vidět nebylo, ale před vchodem se zrovna chystal nějaký koncert. Aspoň něco.

Po této návštěvě jsem si říkal, že zkusím něco zajímavějšího, než staré rozpadlé budovy, a zamířil jsem do technického muzea, které pro mě – mimo londýnské oko, které je skoro dražší než obě letenky – bylo (a stále je) asi nejužší lákadlem.

Chvilí jsem se potloukal ulicemi, a nakonec jsem skončil na náměstí před parlamentem, kde se zrovna konala vážně vzhližející přednáška o odstupu Británie z Evropské unie, a zejména proč by Britové měli ve vzájemně prospěšném společenství zůstat. Říkal jsem si, že se do britské politiky nebudu plést, tak jsem si prohlédl parlament a Westminster abbey a jel jsem.

Úterní dopoledne jsem byl pozván jedním členem sboru do prodejny fair trade výrobků, ve které pomáhal. Bydlí o ulici dále, tak jsem s doprovodem mé hostitelky dorazil na místo srazu. Když jsem zpozoroval auto, sosající ze stěny domu elektrickou energii, užasl jsem, jak daleko již technologie elektromobilů stihla zajít. Během cesty jsem se dozvěděl spousty zajímavých technických údajů a detailů koupě tohoto elektromobilu. Šlo o elektromobil Tesla S, normálně vyhlížející auto. Mimo vysokou rychlost a akceleraci, které mě překvapily, mělo auto také zcela bezhlučný chod a byl to nejzajímavější zážitek dne. Odpoledne jsem zamířil opět do města, pro změnu ke stanici London bridge. Když jsem vyšel z londýnské tuby (metro), a chvíli se procházel, přeletěla mi hlavou myšlenka na newyorský Bronx, (který jsem nikdy neviděl, ale učili jsme se o něm). Po chvíli cesty a bloudění jsem našel řeku. Snad to byla Temže, tuším. Šel jsem tedy po jejím břehu a sledoval, kam mě zavede. Podle očekávání to byl Tower bridge, Tower of London a samozřejmě World trade center.

Počasí mi ve výhledu moc nepřálo, ale nenechal jsem se odradit od plánu navštívit večerní chvalozpěvy v St. Pauls catedral, které by mi umožnily vidět památku zevnitř bez nutnosti placení, a trochu si zazpívat.

Tento plán však ztroskotal, protože chvalozpěvy se v ten den zrovna v St. Pauls nekonaly. Zamířil jsem tedy rychle kousek vedle, do Westminster abbey, ale díky dopravní marmeládě (traffic jam) jsem přijel příliš pozdě a radši jsem pokračoval tímž autobusem navštívit Trafalgarské náměstí a Národní galerii. Národní galerii jsem dlouho nesnesl, vizuální umění nikdy nebylo mým zájmem. Poté, co jsem vyšel ven, jsem zaslechl pod schody galerie kytarové variace na různé známé písně. Chvilku jsem tam postával a hodil jsem do příslušného košíčku zbylé peníze z peněženky. Pak jsem zamířil domů.

Poslední celý den jsem strávil opět ve městě. Dal jsem si za úkol navštívit aktivity St. Pauls i Westminster abbey, kterými se staly bohoslužby ve Westminster abbey ve 12.30 a večerní písně v St. Pauls v 17 (5 PM) hodin. Westminsterské opatství. Když jsem se dostal přes podezřívavě mě pozorující hlídku, byl jsem zklamán. Uprostřed prostranství byly naskládány židle a kolem toho všeho barevná ohrada. Připadal jsem si jako zločinec na místě činu. Bohoslužby byly zajímavé a paní prezidentka, (jak ji nazvali organizátoři hned v úvodu), mluvila srozumitelně. Po obědu jsem měl v plánu navštívit Greenwich. Po několika přestupech jsem se metrem a autobusem dostal

na místo. Nevěděl jsem, kam jít, tak jsem se rozhodl jít za skupinkou lidí, kteří se tvářili jako turisté.

Pak jsem zaslechl hudbu z konzervatoře, což změnilo můj směr. Greenwichská konzervatoř měla zrovna v ten den zkoušky a shodou náhod i dokořán otevřená okna. Za zvuku jazzu, nebo jiného stylu podobného rázu, jsem se procházel po hrázi řeky a obdivoval greenwichskou observatoř na druhém břehu. Nechtělo se mi moc přesouvat, protože jsem chtěl ještě stihnout návštěvu Baker street, takže jsem po návštěvě muzea šel hledat autobus zpět. Chvilí mi to trvalo, ale našel jsem. Koupil jsem si na cestu balíček chleba, (Britové bohužel nejsou normální a prodávají pouze plastové balíčky po nejméně 6 kusech), a vyrazil dvoupodlažním autobusem zpět do dosahu metra. Po několika přestupech jsem se dostal na Baker street. Během pár minut obhlížení a krátkou zastávkou v muzeu Sherlocka Holmese jsem znechucen přehnanou komercí přestoupil na centrální okruh a jel jsem čekat na večerní písně v katedrále sv. Pavla. Měl jsem představu, že večerní chvály budou společně zpívané písně. Nebyly. Po asi půl hodině poslechu latinských chorálů jsem to nevydržel a radši jel domů.

Po rušných pár dneh v britské metropoli se mi chtělo i nechtělo jet domů, jako to bývá s každou cestou. Domů jsem se vracel nabitý (i zabítý) novými poznatky a zkušenostmi. Po další dopravní marmeládě během cesty na druhý konec Londýna – letiště Stansted – jsem měl štěstí. Dorazil jsem právě v době otevírání odbavovací přepážky. Ryanair mě zklamal. Online odbavení je k dispozici zdarma až od určitého data, takže jsem se musel starat až ve chvíli, kdy jsem byl v Londýně. Na rozdíl od Easyjetu, kterým jsem letěl tam, jsem ale narazil na mnohem příjemnější personál a automatické odbavovací přepážky, což umožnilo rychlý průchod letišťem až k bráně, tedy pokud nepočítám bezpečnostní kontrolu, která mne důkladně prošacovala. V bráně 81 jsem počkal, až většina lidí vlezle do letadla – místo mám rezervované, tak mi to může být jedno – a průchodem se dostal z budovy terminálu do letadla. Tam jsem se usadil, a jakmile mi to bylo umožněno, začal jsem dokončovat tento náhled na mou první velkou cestu.

Člověk by si řekl, že největší zážitek z Londýna a prvních cest letadlem budou vypadat jinak. Největšími poznatky pro mne byly, že britským národním zvířetem je holub, že jsem schopen samostatně létat letadlem a jezdit metrem a nikdy se neztratím já, pouze mé típí. Byl to skvělý zážitek a doufám, že se mi ještě naskytne příležitost někdy zase vyléteť do povětří.

Šimon Janča, YMCA Orlová, foto: autor textu

KŘESŤANSKÁ REVUE

DVOUMĚSÍČNÍK PRO ODPOVĚDNÝ DIALOG

téma, časové úvahy, eseje a studie, rozhovor, kultura, poezie, diskuse – polemika

KR 5/2017

Vztah círke a politiky

Úvodník (Lukáš Klíma)

TÉMA

Lutherův dopis arcibiskupu Albrechtovi z 31. října 1517 | Překlad a komentář Jana Nechutová

Devadesát pět tezí Martina Luthera z října 1517

Křesťan a politika | Karel Floss

Služba církvi a transformácia | Pavol Bargár

John Howard Yoder (1927–1997) a jeho Ježíšova politika | Petr Macek

Pár poznámek k tématu spojení trůnu a oltáře | Martin Vaňáč

ČASOVÉ ÚVAHY

Sto let od velké říjnové | Ladislav Pokorný

ROZHOVOR

Dar setkání spřízněných duší

ESEJE

Křesťanská revue: Osmý až desátý ročník (IV. část) | Petr Krejčí

Georg Picht: O zlu (Über das Böse) (I. část) | Jan Kozlík

RECENZE

Pavol Bargár: 95 Lutherových výpovedí v slovenčine a s kvalitními komentáři

Jana Nechutová: Rozpálená pec a to další

Jan Kranát: Sekularizace jako filosofický problém

Zdeněk A. Eminger: Rady dobře mířené

KULTURA

Pavol Bargár: Tri generácie

Vydává Oikumené – Akademická YMCA

KR má 56 stran, vychází 6 x ročně, předplatné na rok 250 Kč.

Doporučená cena jednotlivého čísla ročníku je 45 Kč.

predplatne@krestanskarevue.cz

www.krestanskarevue.cz

Představujeme nového kolektivního člena

Motto: „Budte silní a v srdci stateční, všichni, jichž nadějí je Hospodin!“ (Žalm 31:25)

YMCA Plzeň se oddělila po své třileté činnosti pod YMCA Děčín a v září tohoto roku vznikla jako nový kolektivní člen YMCA ČR.

Ve svých aktivitách se zaměřuje převážně na práci s dětmi. Během školního roku mohou děti různých věkových skupin navštěvovat pravidelné kroužky angličtiny, výtvarný kroužek či kroužek flétny. Pro dospělé zde existuje možnost vzdělávat se anglickému jazyku jak ve skupině tak i jednotlivě.

Každé letní prázdniny pořádáme několik příměstských táborů pro děti – jeden z nich je vždy zaměřený na výuku anglického jazyka s rodilými mluvčími, dále jsme měli tábory farmářský, princeznovský, detektivní, dobrodružný... Jsme rádi, že se tábory těší velké oblibě dětí i rodičů.

Před Vánoci se YMCA Plzeň věnuje nácvičku vánočního představení Živý Betlém, které pak děti hrají v několika okolních vesnicích. Přestože je z 30 malých herců většina dětí z nevěřících rodin, díky Živému Betlému se dozývají děti, jejich rodiče a v neposlední řadě několik stovek diváků o Božím poselství v našem Pánu Ježíši Kristu.

Mezi další aktivity YMCA Plzeň patří rozvíjející se mateřské centrum v Plzni a zakládající se boxerský klub ve Štáhlavicích.

Jednotlivé aktivity vznikly a probíhají díky mnoha dobrovolníkům, kteří se své činnosti věnují ve svém volném čase bez nároku na finanční odměnu, za což náleží všem velké uznání. Financování aktivit jde z grantů MŠMT, ze zdrojů YMCA v ČR a drobných darů našich členů, či příznivců. Akce jsou z hlavní části kryté z účastnických poplatků.

*Gabriela Soukupová, předsedkyně YMCA Plzeň,
foto: archiv autorky textu*

YMCA Sever

Představujeme nového kolektivního člena

YMCA Sever vznikla v letošním roce osamostatněným částí aktivit kolektivního člena YMCA Děčín. Počátek její činnosti sahá do roku 2000 k letním táborům na statku v Kunraticích, postupně se pak rozšířila do několika míst: do Jablonce nad Nisou, Cvikova, Brniště a Bělé pod Bezdězem. Všechny naše aktivity jsou otevřeny lidem z našeho bližšího i vzdálenějšího okolí. Máme za sebou pestrou škálu klubů a akcí, dále se zmíním o těch aktuálně probíhajících a plánovaných.

V Bělé pod Bezdězem funguje klub deskových her Fileo určený především dětem, s každoročním turnajem pro mladé i hravé dospělé, kam jsou zváni všichni nadšení přespolní, a s 24 hodinovým herním maratónem, kde opravdu není prostor na spánek. Úspěšně také proběhl první ročník herní víkendovky, při které si na své přišel jak duch, tak duše i tělo všech zúčastněných.

V Brništi se v příštím roce bude konat 20. ročník Lužické sedmičky, 25 hodinového 99 km dlouhého pochodu přes 7 vrcholů Lužických hor. K pochodu je přidružena jarní chata, kam můžou zapálení šlapeři pozvat i svoje kamarády nebo rodiny, trasy jsou poněkud vstřícnější.

Baby klub je setkávání maminek s malými dětmi, které rády společně nejen povídají, ale i tvoří či pořádají výlety. Navazující aktivitou pak je výroba adventních věnců, jedinečná příležitost sdílet smysl Vánoc, tak jak jim rozumíme my.

Druhý rok fungování načas skautský oddíl Gruniště.

Ve Cvikově je kromě vyhledávaného letitého skautského oddílu Medvědi v provozu mateřské centrum Ovečka s krásnou hernou a milou atmosférou, kde si děti pohrají a rodiče v klidu popovídají. Cvikovští dále pořádají příměstské English campy s výukou rodilých mluvčích a víkendovky Ympuls pro dorost a mládež zaměřené na duchovní růst a kreativitu, kde se setkávají mladí ze všech našich míst a z různých křesťanských denomiací.

Doménou skupiny v Jablonci nad Nisou je skautský oddíl sestávající z družin Lvů, Bouřek, Vlčat a Bledulek, který funguje již od roku 2002 a „potýká se“ se stále větším zájmem ze strany dětí a rodičů.

Skautské oddíly v Jablonci, ve Cvikově a v Brništi mezi sebou úzce spolupracují metodicky, na akcích a na táborech. K činnosti skautských oddílů patří kromě pravidelných týdenních schůzek výpravy, víkendové akce, tábory a např. rozdávání betlémského světla před Vánoci.

Drakiády a kulíčkády pořádané na různých místech se snaží vytáhnout děti a jejich rodiče ven a najít znovu kouzlo tradičních dětských her.

Společným počinem vedoucích a praktikantů ze všech našich 4 skupin pak je tradiční letní tábor otevřený všem našim kamarádům, spolužákům i náhodným známým v krásné přírodě Lužických hor.

Protože jsme rozmístěni na různých místech relativně hodně od sebe vzdálených, a to ve dvou krajích a třech okresech, shodli jsme se na názvu YMCA Sever. Ještě byly ve hře „Sudety“, ale s těmi se můžete potkat už jen na každoročním soběšřánském pětilboji. Pod názvem YMCA Sever se budeme těšit na viděnou na dalších akcích a školeních v rámci YMCA v ČR i v zahraničních programech, kterých se naši mladí moc rádi účastní.

Sice jsme si zatím nevybrali žádný biblický verš za své motto, ale rozhodně nás baví jít společně cestou za Pánem Ježíšem, učit se o Bohu, povzbuzovat se ve víře i ve službě, žít v hluboké radosti a nést pokoj i ostatním, které skrze své aktivity také zvedne na cestu následování Krista. Těší nás, když se účastníci zapojují při různých příležitostech do studia Bible, a snad ještě víc, když se na Boha ptají při pohledu na naše životy.

Já osobně úplně nejvíc prožívám to, že jsme jeden tým v jednom Duchu, to, že když se dáme dohromady za účelem uspořádat něco pro sebe a pro druhé, fungujeme jako rodina, do které rádi přicházejí právě i ti pozvaní „zvenku“.

Hanka Kucová, předsedkyně YMCA Sever

Zahraniční programy YMCA 2018

Naděte si pod stromček přihlášku do některého ze zahraničních programů YMCA v ČR na rok 2018!

Aktuálně se blíží uzávěrky přihlašování do těchto zahraničních programů (podrobné informace ke všem naleznete na <http://www.ymca.cz/zahranicni-programy/>):

Youth Peace Network 2017 v Kanadě

je dobrovolnický program YMCA of Greater Vancouver pro členy YMCA (19–30 let), kteří budou pracovat jako vedoucí na YMCA táboře Elphinstone od 15. 6. do 15. 9. 2018. Hlaste se do 14. 12. 2017 na ymca@ymca.cz.

EVS

Staňte se dobrovolníkem v některé evropské Ymce v rámci programu Evropská dobrovolná služba (3–12 měsíců od září 2018).

► Aktuálně je to YMCA Bournemouth v Anglii, která hledá dobrovolníky (18–30 let) jako vedoucí do svých projektů pro děti a mládež. Podrobnosti o EVS v YMCA v Anglii, Německu, Dánsku, na Slovensku naleznete na <http://www.ymca.cz/zahranicni->

programy/vfe/. Hlaste se co nejdříve. Výběr vhodných dobrovolníků bude uzavřen během ledna 2018.

► Od prosince 2017 do února 2018 se přihlaste jako dobrovolníci do YMCA Outdoor Centre Lakeside v Anglii na jarní (únor–květen), letní (červen–září) nebo celou sezónu (únor–listopad), minimálně však na 2 měsíce. Jedná se o práci spojenou s údržbou centra – úklid, kuchyně, venkovní práce, za kapesné 45 liber týdně, ubytování a stravu.

► Od ledna do dubna 2018 se přihlaste jako dobrovolníci do Greenhill YMCA National Outdoor Centre v Severním Irsku na letní sezónu, která začíná poslední týden v červnu a trvá do konce srpna. Povedete aktivity a dětské skupiny. Dobrovolníkům je hrazeno ubytování, strava, kapesné a úvodní školení.

► Early Bird přihlášky na Staff Conference YMCA Europe v Litomyšli se podávají do 11. 3. 2018 a na 19. YMCA World Council v Chiang Mai v Thajsku do 31. 1. 2018.

YMCA ARGENTINA v ANTARKTIDĚ

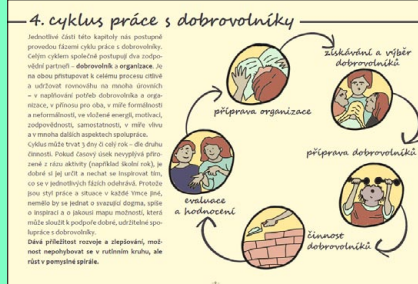
V rámci nedávno podepsané dohody o spolupráci mezi Argentinským letectvem na základně v Antarktidě a YMCA Argentina se její generální sekretář pan Norberto Rodríguez a hospodář pan Eduardo Rodríguez vydali 7. listopadu 2017 na základnu Marambio na Antarktidě, aby se zúčastnili každoroční výměny zaměstnanců základny.

Od tohoto momentu bude argentinská YMCA naplňovat své poslání i v jednom z nejméně příznivých míst na planetě. Na základně se otevírá tělocvična o rozloze 60 m², kterou argentinská YMCA plně vybavila. Pro YMCA je to první krok v Antarktidě a další budou následovat.

*Iva Šípková, zahraniční sekretář YMCA v ČR,
foto:ymca.int*

Jak pracovat s dobrovolníky v Ymce? Nový Manuál pro koordinátory dobrovolníků na webu YMCA

Ano je to tu! Zbrusu nový Manuál pro koordinátory dobrovolníků YMCA je dostupný v dokumentech na webu YMCA. Příručka vytvořená speciálně pro potřeby YMCA je tu pro všechny, kteří pracují s dobrovolníky a cítí, že by se v této oblasti rádi zdokonalovali, nebo jsou tématy, která je při práci s dobrovolníky trápí. Dočtete se v ní vše od přípravy organizace, přes získávání dobrovolníků a samotnou činnost dobrovolníků v organizaci až po hodnocení dobrovolníků a jejich další rozvoj. Obsahuje řadu praktických tipů a příkladů. Doufáme, že bude u každého z pomoci YMCA sekretářům a dalším samostatným vedoucím, kteří pracují se skupinou dobrovolníků.

*Kristina Ambrožová,
sekretář pro koncepci YMCA v ČR*

Podoba mi się Kraków = Krakove, líbíte se mi

Letošní tensingový tábor Na hraně jel na polské vlně, takže není divu, že jsme na turné vyjeli přímo do Krakova. Kromě koncertů se tensingáři dozvěděli zase něco víc o našich sousedech a poznali krásné historické město s osobitým kouzlem.

Strávili jsme pět dní obklopeni pirohy, sladkými krovkami, zpíváním na rynku, nákupy ve sklepech a procházením po malebných drogách (droga je polsky cesta, tensingová pravidla samozřejmě dodržujeme). Přinášíme vám několik postřehů a zapamatování hodných historek, které vykouzlí úsměv už jenom při vzpomínce na ně.

Jako kuřátka

Běžný turista si centrum Krakova a královský hrad Wawel prohlédne s mapou v ruce nebo s průvodcem, v klidu si vyfotí pár hezkých fotek, zajde si na prohlídku nebo se jen tak projde po břehu řeky Visly. Jenomže to by tensingáři museli být běžní turisté. Od vedoucích sice dostali za úkol projít si historické centrum města skrz naskrz a vyfotit si selfie s památkami, ale aby to nebylo tak jednoduché, museli se k památkám dostat jako kuřátka, která pochodují v řadě za svojí maminkou slepičkou.

Tou ovšem nebyl nikdo jiný než nic netušící kolemjduocí. Představte si to. Procházíte se městem a najednou si ve výloze všimnete, že si za vámi vykračuje procesí pěti nebo šesti lidí, kteří vás sledují. Když se jich zeptáte, smí odpovědět pouhé píp, píp. Nejhorší situace pro kuřátka nastala, když se jejich milovaná maminka slepička odklonila od plánované cesty. Trasu totiž tensingáři museli projít podle mapy, ale nesměli moc bloudit, protože šlo o to, aby dorazili k poslední památce co nejrychleji. To se pak musela kuřátka zastavit a čekat na dalšího kolemjduocího, který mířil jejich směrem. V centru Krakova to však není nijak těžké, protože na ulicích je pořád spousta lidí a také koloběžek, kol a kočárů.

Naštěstí tensingáři zvládli svou jedinečnou city tour se ctí, takže se jednalo o jeden z nejobavnějších zážitků z celého turné. „Běželi jsme za kočárem a všimly si nás turistky, které v něm jely. Tak se nám začaly hrozně smát a fotit si nás,“ vyprávěli tensingáři své nevšední zážitky. „Šli jsme za jednou paní, která si nás po chvíli všimla, otočila se na nás a ptala se, co to má znamenat. Maruška jí odpověděla píp, píp, takže se paní pousmála, pokračovala dál a my za ní.“ Bylo to rozhodně odpoledne, které si budeme dlouho pamatovat.

Máme fanoušky

Útočiště, nocleh a prostory pro zkoušení nám poskytla krakovská YMCA. Přijali nás mezi sebe přívětivě a do nabitých rozvrhů tělocvičen, ve kterých jsme spali a pilně zkoušeli, jsme se nakonec také vešli. Hezkým zážitkem byly dva koncerty pro školy, které jsme odehráli v kině YMCA paláce. A nechceme se chlubit, ale už máme několik polských fanoušků. Jeden z koncertů se dokonce protáhl nejen o předavky, ale také o diskuzi s tvůrci, tedy s tensingáři, během níž chtěli žáci místní školy o naší skupině zjistit co nejvíce: „Řekněte nám vaše jména, věk a město, odkud pocházíte.“ Na oplátku nám fanoušci slíbili, že přijdou na náš pouliční závěrečný koncert a víte co? Přišli. Bylo moc milé vidět jejich nadšení z vystoupení, obzvláště když se objevil i nápad na založení krakovského tensingu.

Pouliční umělci

Kromě koncertů pro školy jsme předvedli náš nacvičený program několikrát v ulicích města. A protože Krakov nemá o návštěvníky nouzi, téměř vždy po zaznění prvních tónů se k nám seběhly desítky lidí. Obecenstvo zvědavě přihlíželo, tleskalo, fandilo a někteří lidé si koncert natáčeli na telefony. Je hezké vědět, že budeme součástí jejich vzpomínky na výlet do Krakova. Párek dětských pouličních prodejců se k nám dokonce připojil na společný tanec a jeden starší pán ve veselé náladě si s námi chtěl dokonce zazpívat ve sboru. Bohužel jsme ho museli vyloučit za nedodržení tensingových pravidel a za jeho (nejspíš) nechtěnou snahu vypojit nám aparaturu.

Velmi oblíbená byla stará dobrá dramatická vsuvka „If I Was Not Upon The Stage“, jejíž „Hey, you! Get off my street!“ vždy spolehlivě upoutalo pozornost všech kolemjdoucích a diváků. Nakonec jsme byli s tensingáři překvapeni, kolik lidí se u nás zastavilo a vyslechlo naše vystoupení. Úsměvy, slzy štěstí, potlesk i zvolání „Hele, to jsou Češi“, to všechno nám krakovské publikum věnovalo. Někteřím se naše pouliční umění líbilo tolik, že nám hodili do pouzdra od houslí i pár eur nebo zlatých. Každý tensingář tak nakonec dostal symbolickou odměnu, za kterou si mohl koupit káféčko nebo malý suvenýr.

Upřímnost nad svíčkou

Už z letního tábora jsme se vraceli s pocitem, že pro sebe něco znamenáme a že jsme k sobě otevření, ale krakov-

ské turné to posunulo zase o stupeň výš. Dvě večerní zamyšlení totiž byla zakončena svíčkou, která putovala od člověka k člověku a při níž měl každý možnost říct ostatním cokoli, co bude mít na srdci. Slova to byla krásná a nejednou ukápla slzička nad dojemností některých proslovů. Věděli jste, že tensingáři jsou hrozně hodní lidé a že dokážou být druhým oporou?

Pokud si tento článek náhodou čteš, milý účastníku letošního tábora a turné, tak ti moc děkujeme za to, že jsi s námi jel. Děkujeme ti za tvou upřímnost, laskavost a ochotu pomoci s čímkoli a díky za to, že jsi s námi vytvořil příjemnou rodinnou atmosféru.

A pokud tenhle článek dočteš i ty, který jsi s námi letos nejel na TSCZ ani na turné, tak bychom tě rádi pozvali příští rok, abys jel s námi, abys přibyl do naší tensingové rodinky a abys s námi prožil tak hezké chvíle, jako jsme my zažili letos. Tak pojeď, bude to super. A navíc bude ve hře Norsko a velký Evropský tensingový festival v srpnu, tak si nás/ho nenech ujít. Těšíme se.

*Jana Procházková, YMCA DAP,
foto: Marika Loskotová, Patricie Pastorová*

YMCA v České republice podepsala smlouvu o spolupráci s MŠMT

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy Stanislav Štech včera podepsal s YMCA v České republice a dalšími 17 organizacemi pracujícími s dětmi a mládeží smlouvy o dlouhodobé spolupráci.

Tato smlouva je ze strany MŠMT vyjádřením uznání dlouhodobé kvalitní práce těchto spolků a přispěje ke zvýšení jejich stability a pokračování jejich práce.

Ministr školství Stanislav Štech ve svém projevu před podpisem smluv mimo jiné řekl: „Dnes žijeme v době, kdy si pouze se školním vzděláváním nevystačíme, a právě mimoškolní vzdělávání, mimoškolní výchova a socializace je něco, co je dnes velmi důležité, a přitom se to odehrává ve ztížených podmínkách. Chtěl bych vyslovit uznání všem, kteří se práci s dětmi a mládeží mimoškolně věnují, protože právě při

těchto aktivitách se děti naučí celou řadu dalších věcí, které dávají základ celoživotnímu učení.“

Řekl také, že podpis smluv je také poděkováním za práci a vyjádřením důvěry přítomným organizacím.

Smlouvy mohly podepsat pouze organizace, které již dříve získaly titul „NNO uznaná organizace pro práci s dětmi a mládeží“, což znamenalo splnit 15 kritérií – mimo jiné musí pracovat na nadregionální úrovni, mají dostatečně kvalifikované pracovníky a systém vzdělávání, strategicky plánují, mají popsány procesy organizace a používají systém řízení kvality a evaluační nástroje.

*Jaroslav V. Hynek, sekretář pro vnitřní věci YMCA v ČR,
foto: ČRDMM*

ANKETA 4/2017

Koho budete volit v prezidentské volbě 2018?

Jiří Drahoš		(45 h)
Marek Hilšer		(55 h)
Michal Horáček		(31 h)
Jiří Hynek		(32 h)
Vratislav Kulhánek		(36 h)
Mirek Topolánek		(36 h)
Miloš Zeman		(30 h)
Jiný kandidát		(32 h)
Nemůžu volit		(28 h)
Nechci volit		(27 h)

Celkem hlasovalo: 352

Zdroj: www.protein.ymca.cz

Komentář

Další politická anketka v pořadí, nutno předeslat, že byla zveřejněna ještě před uzavřením počtu kandidátů, kteří byli schváleni MVČR.

Každopádně je rozložení sil zajímavé natolik, že nebude od věci, když necháme anketu pokračovat až do prezidentské volby, tentokrát s již 9 oficiálními kandidáty.

Pokud je pro vás téma ankety zajímavé, pak upozorněte své okolí, že mohou hlasovat nejen v ní, ale především přímo v prezidentské volbě samotné!

J. V. Hynek

PROPAGACE YMCA

Máme nové samolepky s logem (10 x 10 a 5 x 5 cm), máme dotisk oblíbených triček YMCA – prostor pro tebe v nových barvách. Dalšími novinkami jsou plecháček (modrý) a zdravá láhev. Vše k dispozici na ústředí!

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
2. To, co pro vás připraví ostatní...

Tématem příštího Proteinu bude:

YMCA v roce 2018

Co YMCA chystá a připravuje v příštím roce? Co připravuje na centrální úrovni? A co v jednotlivých regionech?. Podělte se, co vás čeká nového, jiného, významného. Určitě chystáme něco k „osmičovým“ výročím, která jsou pro naši republiku tak zajímavě typická. :-)

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých akcí. Uzávěrka je 20. 2. 2018.

VOLEJBALOVÝ TURNAJ YMCA

KDE? T locvična UPCE, Kun tická 92, Pardubice

KDY? 17. února (sobota) 2018

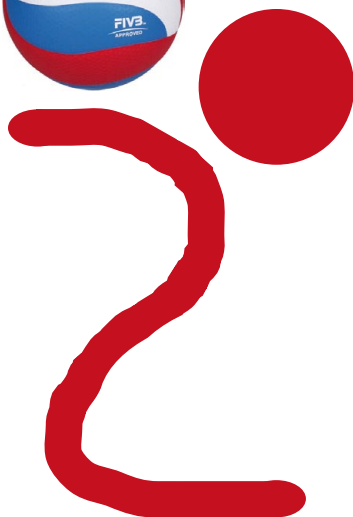
7. ROČNÍK

STARTOVNÉ: 600 Kč/TÝM

Své týmy přihlašujte na: DSTRADAL@SEZNAM.CZ

zahájení turnaje 10:00

konec turnaje 17:00

PODMÍNKY ÚČASTI:

1. řádně přihlášený tým
2. včas zaplacené startovné na účet
(info o platbě po přihlášení)

Pro každý tým zajištěno jedno balení vod

Pro vítěze putovní pohár a chutná odměna :)

Turnaj pořádá YMCA DAP

Kontakt:

David Strádal

tel.: 605 701 010

email: dstradal@seznam.cz